

Republika Hrvatska
Općinski sud u Virovitici
Stalna služba u Slatini
Slatina, Trg sv. Josipa 12

Poslovni broj: P-363/2023-42

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E

P R E S U D A

Općinski sud u Virovitici, Stalna služba u Slatini, po sucu toga suda Zoranu Šljivcu, u pravnoj stvari po tužbi tužitelja Dejana Dundovića iz Slatine, Potočani 88, OIB: 23748940695, zastupanog po punomoćnicima odvjetnicima iz Odvjetničkog društva Volić & Ružička & Cabadaj Cafuta d.o.o. iz Garešnice, protiv tuženika Addiko Bank d.d. Zagreb, Slavonska avenija 6, OIB: 14036333877, zastupanog po punomoćnicima odvjetnicima iz Odvjetničkog društva Ćurković i Šanjug d.o.o. iz Zagreba, radi utvrđenja ništetnosti i isplate, nakon glavne rasprave održane u prisutnosti punomoćnika stranaka, te ročišta za objavu i dostavu presude održanog 29. svibnja 2026.

p r e s u d i o j e

I. U t v r đ u j e s e da su ništetne odredbe Ugovora o kreditu broj: 5140030242-630001137488/2005 od dana 15. lipnja 2005. godine sklopljenog između tužitelja Dejana Dundovića iz Slatine, Potočani 88, OIB: 23748940695, kao korisnika kredita i Slavonske banke d.d., kao pravnog prednika tuženika Addiko Bank d.d., Zagreb, Slavonska avenija 6, OIB: 14036333877, kao kreditora, u dijelu u kojem je ugovorena otplata kredita uz korištenje valutne klauzule vezane za CHF.

II. N a l a ž e s e tuženiku Addiko Bank d.d., Zagreb, Slavonska avenija 6, OIB: 14036333877 da tužitelju Dejanu Dundoviću iz Slatine, Potočani 88, OIB: 23748940695 isplati iznos od 3.803,48 EUR, i to zajedno sa zakonskom zateznom kamatom koja teče na iznose od:

- 3,32 EUR počev od dana 5.9.2005. pa do isplate,
- 1,74 EUR počev od dana 5.10.2005. pa do isplate,
- 1,56 EUR počev od dana 4.11.2005. pa do isplate,
- 1,74 EUR počev od dana 5.12.2005. pa do isplate,
- 0,51 EUR počev od dana 5.1.2006. pa do isplate,
- 6,29 EUR počev od dana 1.11.2008. pa do isplate,
- 8,04 EUR počev od dana 1.1.2009. pa do isplate,
- 10,05 EUR počev od dana 1.2.2009. pa do isplate,
- 11,47 EUR počev od dana 1.3.2009. pa do isplate,
- 9,14 EUR počev od dana 1.4.2009. pa do isplate,
- 8,60 EUR počev od dana 1.5.2009. pa do isplate,

- 5,17 EUR počev od dana 1.6.2009. pa do isplate,
- 1,62 EUR počev od dana 1.7.2009. pa do isplate,
- 3,05 EUR počev od dana 1.8.2009. pa do isplate,
- 5,30 EUR počev od dana 1.9.2009. pa do isplate,
- 3,70 EUR počev od dana 1.10.2009. pa do isplate,
- 2,56 EUR počev od dana 1.11.2009. pa do isplate,
- 5,82 EUR počev od dana 1.12.2009. pa do isplate,
- 9,05 EUR počev od dana 1.1.2010. pa do isplate,
- 12,33 EUR počev od dana 1.2.2010. pa do isplate,
- 11,15 EUR počev od dana 1.3.2010. pa do isplate,
- 0,30 EUR počev od dana 5.3.2010. pa do isplate,
- 16,67 EUR počev od dana 1.4.2010. pa do isplate,
- 0,83 EUR počev od dana 6.4.2010. pa do isplate,
- 14,19 EUR počev od dana 1.5.2010. pa do isplate,
- 1,51 EUR počev od dana 5.5.2010. pa do isplate,
- 15,79 EUR počev od dana 1.6.2010. pa do isplate,
- 2,67 EUR počev od dana 4.6.2010. pa do isplate,
- 27,74 EUR počev od dana 1.7.2010. pa do isplate,
- 6,37 EUR počev od dana 5.7.2010. pa do isplate,
- 21,50 EUR počev od dana 1.8.2010. pa do isplate,
- 7,73 EUR počev od dana 4.8.2010. pa do isplate,
- 27,30 EUR počev od dana 1.9.2010. pa do isplate,
- 15,77 EUR počev od dana 6.9.2010. pa do isplate,
- 18,10 EUR počev od dana 1.10.2010. pa do isplate,
- 19,04 EUR počev od dana 5.10.2010. pa do isplate,
- 11,77 EUR počev od dana 1.11.2010. pa do isplate,
- 18,60 EUR počev od dana 5.11.2010. pa do isplate,
- 13,45 EUR počev od dana 1.12.2010. pa do isplate,
- 32,26 EUR počev od dana 6.12.2010. pa do isplate,
- 8,00 EUR počev od dana 1.1.2011. pa do isplate,
- 46,02 EUR počev od dana 5.1.2011. pa do isplate,
- 41,43 EUR počev od dana 4.2.2011. pa do isplate,
- 43,25 EUR počev od dana 4.3.2011. pa do isplate,
- 37,57 EUR počev od dana 5.4.2011. pa do isplate,
- 42,08 EUR počev od dana 5.5.2011. pa do isplate,
- 53,65 EUR počev od dana 6.6.2011. pa do isplate,
- 49,84 EUR počev od dana 5.7.2011. pa do isplate,
- 69,65 EUR počev od dana 4.8.2011. pa do isplate,
- 65,74 EUR počev od dana 5.9.2011. pa do isplate,
- 39,15 EUR počev od dana 16.9.2011. pa do isplate,
- 74,42 EUR počev od dana 4.10.2011. pa do isplate,
- 55,66 EUR počev od dana 5.10.2011. pa do isplate,
- 55,49 EUR počev od dana 4.11.2011. pa do isplate,
- 52,33 EUR počev od dana 5.12.2011. pa do isplate,
- 55,66 EUR počev od dana 5.1.2012. pa do isplate,
- 75,04 EUR počev od dana 6.2.2012. pa do isplate,
- 58,30 EUR počev od dana 5.3.2012. pa do isplate,
- 56,70 EUR počev od dana 5.4.2012. pa do isplate,

- 68,77 EUR počev od dana 4.5.2012. pa do isplate,
- 68,33 EUR počev od dana 5.6.2012. pa do isplate,
- 68,47 EUR počev od dana 6.7.2012. pa do isplate,
- 26,91 EUR počev od dana 13.7.2012. pa do isplate,
- 69,17 EUR počev od dana 3.8.2012. pa do isplate,
- 39,62 EUR počev od dana 13.8.2012. pa do isplate,
- 67,20 EUR počev od dana 8.3.2013. pa do isplate,
- 5,06 EUR počev od dana 1.4.2013. pa do isplate,
- 67,18 EUR počev od dana 5.4.2013. pa do isplate,
- 3,51 EUR počev od dana 1.5.2013. pa do isplate,
- 65,96 EUR počev od dana 6.5.2013. pa do isplate,
- 2,56 EUR počev od dana 1.6.2013. pa do isplate,
- 61,77 EUR počev od dana 5.6.2013. pa do isplate,
- 54,98 EUR počev od dana 5.7.2013. pa do isplate,
- 63,60 EUR počev od dana 6.8.2013. pa do isplate,
- 7,19 EUR počev od dana 7.8.2013. pa do isplate,
- 6,18 EUR počev od dana 1.9.2013. pa do isplate,
- 60,47 EUR počev od dana 5.9.2013. pa do isplate,
- 8,48 EUR počev od dana 1.10.2013. pa do isplate,
- 61,72 EUR počev od dana 4.10.2013. pa do isplate,
- 7,28 EUR počev od dana 1.11.2013. pa do isplate,
- 61,34 EUR počev od dana 8.11.2013. pa do isplate,
- 6,88 EUR počev od dana 1.12.2013. pa do isplate,
- 63,98 EUR počev od dana 6.12.2013. pa do isplate,
- 5,81 EUR počev od dana 1.1.2014. pa do isplate,
- 62,32 EUR počev od dana 8.1.2014. pa do isplate,
- 5,55 EUR počev od dana 1.2.2014. pa do isplate,
- 58,70 EUR počev od dana 7.2.2014. pa do isplate,
- 12,41 EUR počev od dana 1.3.2014. pa do isplate,
- 52,87 EUR počev od dana 7.3.2014. pa do isplate,
- 8,60 EUR počev od dana 1.4.2014. pa do isplate,
- 55,38 EUR počev od dana 7.4.2014. pa do isplate,
- 8,28 EUR počev od dana 1.5.2014. pa do isplate,
- 55,21 EUR počev od dana 7.5.2014. pa do isplate,
- 8,22 EUR počev od dana 1.6.2014. pa do isplate,
- 53,86 EUR počev od dana 6.6.2014. pa do isplate,
- 5,39 EUR počev od dana 1.7.2014. pa do isplate,
- 57,84 EUR počev od dana 7.7.2014. pa do isplate,
- 5,62 EUR počev od dana 1.8.2014. pa do isplate,
- 59,63 EUR počev od dana 7.8.2014. pa do isplate,
- 5,37 EUR počev od dana 1.9.2014. pa do isplate,
- 61,56 EUR počev od dana 10.9.2014. pa do isplate,
- 4,28 EUR počev od dana 1.10.2014. pa do isplate,
- 61,82 EUR počev od dana 7.10.2014. pa do isplate,
- 3,69 EUR počev od dana 1.11.2014. pa do isplate,
- 65,19 EUR počev od dana 11.11.2014. pa do isplate,
- 2,15 EUR počev od dana 1.12.2014. pa do isplate,
- 67,29 EUR počev od dana 10.12.2014. pa do isplate,

- 65,25 EUR počev od dana 9.1.2015. pa do isplate,
- 67,92 EUR počev od dana 9.2.2015. pa do isplate,
- 6,03 EUR počev od dana 13.2.2015. pa do isplate,
- 3,09 EUR počev od dana 1.3.2015. pa do isplate,
- 66,46 EUR počev od dana 9.3.2015. pa do isplate,
- 1,52 EUR počev od dana 1.4.2015. pa do isplate,
- 67,98 EUR počev od dana 9.4.2015. pa do isplate,
- 67,98 EUR počev od dana 8.5.2015. pa do isplate,
- 1,86 EUR počev od dana 5.6.2015. pa do isplate,
- 67,98 EUR počev od dana 8.6.2015. pa do isplate,
- 67,96 EUR počev od dana 8.7.2015. pa do isplate,
- 0,03 EUR počev od dana 21.7.2015. pa do isplate,
- 4,51 EUR počev od dana 26.8.2015. pa do isplate,
- 67,95 EUR počev od dana 8.9.2015. pa do isplate,
- 1,60 EUR počev od dana 16.9.2015. pa do isplate,

sve po kamatnoj stopi koja je do 31. prosinca 2007. propisana čl. 1. Uredbe o visini stope zatezne kamate, te nadalje od 1. siječnja 2008. po stopi propisanoj čl. 29. st. 2. Zakona o obveznim odnosima, odnosno koja je do 31. srpnja 2015. određena, za svako polugodište, uvećanjem eskontne stope Hrvatske narodne banke koja je vrijedila zadnjeg dana polugodišta koje je prethodilo tekućem polugodištu za pet postotnih poena, te nadalje, od 1. kolovoza 2015. do isplate, po stopi koja se određuje, za svako polugodište, uvećanjem prosječne kamatne stope na stanja kredita odobrenih na razdoblje dulje od godine dana nefinancijskim trgovačkim društvima izračunate za referentno razdoblje koje prethodi tekućem polugodištu za tri postotna poena, do 31. prosinca 2022., a od 1. siječnja 2023. do isplate po stopi koja se određuje uvećanjem kamatne stope koju je Europska središnja banka primijenila na svoje posljednje glavne operacije refinanciranja koje je obavila prije prvog kalendarskog dana tekućeg polugodišta za tri postotna poena, a od 30. prosinca 2023. pa nadalje po stopi koja se određuje, za svako polugodište, uvećanjem referentne stope za tri postotna poena, pri čemu se za prvo polugodište primjenjuje referentna stopa koja je na snazi na dan 1. siječnja, a za drugo polugodište referentna stopa koja je na snazi na dan 1. srpnja te godine pa sve do isplate sve u roku 15 dana.

III. **N a l a ž e s e** tuženiku Addiko Bank d.d., Zagreb, Slavenska avenija 6, OIB: 14036333877 da tužitelju Dejanu Dundoviću iz Slatine, Potočani 88, OIB: 23748940695 isplati iznos od 2.031,65 EUR zajedno sa zateznom kamatom počev od dana 1. listopada 2015. godine po stopi koja se određuje, za svako polugodište, uvećanjem prosječne kamatne stope na stanja kredita odobrenih na razdoblje dulje od godine dana nefinancijskim trgovačkim društvima izračunate za referentno razdoblje koje prethodi tekućem polugodištu za tri postotna poena do 31. prosinca 2022., a od 1. siječnja 2023. do 31. prosinca 2023. godine po stopi koja se određuje uvećanjem kamatne stope koju je Europska središnja banka primijenila na svoje posljednje glavne operacije refinanciranja koje je obavila prije prvog kalendarskog dana tekućeg polugodišta za tri postotna poena, a od 1. siječnja 2024. godine po stopi koja se određuje, za svako polugodište, uvećanjem referentne stope za tri postotna poena, pri čemu se za prvo polugodište primjenjuje referentna stopa koja je na snazi na dan 1. siječnja, a za drugo polugodište referentna stopa koja je na snazi na dan 1. srpnja te godine, pa do isplate, sve u roku 15 dana.

IV. O d b i j a s e prigovor prijeboja tuženika kojim od tužitelja potražuje iznos od 878,33 eura s kamatom.

V. Nalaže se tuženiku naknaditi tužitelju parnične troškove u iznosu od 3.105,84 eura zajedno sa zateznim kamatama tekućim od 30.5.2026. godine pa do isplate, po stopi koja određuje se, za svako polugodište, uvećanjem referentne stope za tri postotna poena, pri čemu se za prvo polugodište primjenjuje referentna stopa koja je na snazi na dan 1. siječnja, a za drugo polugodište referentna stopa koja je na snazi na dan 1. srpnja te godine, pa sve do isplate, sve u roku 15 dana.

Obrazloženje

1. Tužitelj je protiv tuženika podnio tužbu navodeći da je s pravnik prednikom tuženika Slavonskom bankom d.d. zaključio Ugovor o kreditu broj: 5140030242-63000113788/2005 od 15.6.2005. godine. Tim Ugovorom je prednik tuženika kao kreditor odobrio i stavio na raspolaganje tužitelju kao korisniku kredita iznos od 50.000,00 CHF, sve u protuvrijednosti u kunama po srednjem tečaju tuženika. Rok otplate je ugovoren na 20 godina. U predmetnom Ugovoru ugovorena je promjenjiva kamatna stopa i valutna klauzula vezana uz švicarski franak bez jasnih parametara po kojima bi tužitelj mogao biti obaviješten i imati saznanja o konkretnim stopama i tečaju koji će se primjenjivati kako će mjesečni anuiteti dospijevati, niti je na iste mogao utjecati ili pregovarati s tuženikom, pa su tako i kamatne stope i tečaj za vrijeme trajanja ugovornog odnosa više puta mijenjani na štetu tužitelja. Pravomoćnom presudom Visokog trgovačkog suda RH broj: Pž-7129/13 od 13.6.2014. godine i pravomoćnom presudom Visokog trgovačkog suda RH broj: Pž-6632/2017 od 14.6.2018. godine, potvrđena je presuda Trgovačkog suda u Zagrebu broj: P-1401/12 od 4.7.2013. godine, kojom se utvrđuje između ostalih i ovdje tužena koja je tada poslovala pod nazivom Hypo-Alpe-Adria Bank d.d. u razdoblju od 1.6.2004. do 31.12.2008. godine, da je povrijedila kolektivne interese i prava potrošača – korisnika kredita zaključujući ugovore o kreditima koristeći u istima ništetne i nepoštene ugovorne odredbe u ugovorima o potrošačkom kreditiranju – Ugovorima o kreditima na način da je ugovorena valuta uz koju je vezana glavnica švicarski franak te redovna kamatna stopa koja je promjenjiva i u skladu s jednostranom odlukom banke, a da prije zaključenja i u vrijeme zaključenja predmetnih ugovora nisu kao trgovci potrošače u cijelosti informirali o svim potrebnim parametrima bitnim za donošenje valjane odluke utemeljene na potpunoj obavijesti, a tijekom pregovora i u svezi zaključenja predmetnih ugovora o kreditu, što je imalo za posljedicu neravnotežu u pravima i obvezama ugovornih strana.

2. Jednostrano promjenjiva kamatna stopa koja je utvrđena nepoštenom i ništetnom presudama Trgovačkog suda u Zagrebu pod brojem: P-1401/12 od 4.7.2013. godine u presudi Visokog trgovačkog suda RH broj: Pž-7129/13 od 13.6.2014. godine, presudom Vrhovnog suda RH pod broj: Revt-249/14 od 9.4.2015. godine, te presudom Ustavnog suda RH oznake: U-III-2521/2015 od 13.12.2016. godine. Time je jednostrano promjenjiva kamatna stopa utvrđena ništetnom po svim instancama sudova Republike Hrvatske.

3. Valutna klauzula je nezakonitom i ništetnom pravomoćno utvrđena presudom Trgovačkog suda u Zagrebu broj: P-1401/2012 od 4.7.2013. godine, a koja je potvrđena presudom Visokog trgovačkog suda RH pod brojem: Pž-6632/2017 od

14.6.2018. godine, a ova presuda je potvrđena presudom Vrhovnog suda RH pod brojem: Rev-2221/18 od 3.9.2019. godine.

4. Jednostrano i samovoljno povećanje same kamatne stope i povećanje glavnice zbog povišenja tečaja švicarskog franka je dovelo do dvostrukog povećanja kamata s dva osnova, a takav ugovorni mehanizam je sukladno odredbama čl. 81. st. 1. i čl. 87. st. 1. Zakona o zaštiti potrošača (dalje: ZZP/03) i čl. 96. st. 1. i čl. 102. st. 1. ZZP/07 ništetan, a ništetan je i prema odredbi čl. 322. Zakona o obveznim odnosima (dalje: ZOO) te prema odredbama čl. 295. i 296. ZOO.

5. Čl. 502.c Zakona o parničnom postupku (dalje: ZPP) propisano je da fizičke i pravne osobe mogu se u posebnim parnicama za naknadu štete pozvati na pravno utvrđenje iz presude kojom će biti prihvaćeni zahtjevi iz tužbe iz čl. 502.a st. 1. istog Zakona, da su određenim postupanjem uključujući i propuštanjem tuženika, povrijeđeni ili ugroženi zakonom zaštićeni kolektivni interesi uključujući i propuštanjem tuženika, povrijeđeni ili ugroženi zakonom zaštićeni kolektivni interesi i prava osoba koje je tužitelj ovlašten štiti te će u tom slučaju sud biti vezan uz ta utvrđenja u parnici u kojoj će se ta osoba na njih pozvati. Slično navodi i čl. 138.a Zakona o zaštiti potrošača (NN 79/07, 125/07 i 79/09) koji određuje da odluka suda donesena u postupku za zaštitu kolektivnih interesa potrošača obvezuje ostale sudove u postupku kojeg potrošač osobno pokrene radi naknade štete koja mu je uzrokovana postupanjem tuženika.

6. Tužitelj je s tuženikom zaključio i Aneks uz Ugovor o kreditu (dodatak Ugovoru) koji je zaključen u smislu Zakona o potrošačkom kreditiranju, no tužitelj potpisom tog ugovora tek provedbom konverzije nije obeštećen za preplaćene iznose nastala kao posljedica ugovaranja ništetnih odredbi promjenjive kamatne stope i valute CHF. Tužitelj je temeljem ništetnih i nepoštenih odredbi o valutnoj klauzuli tuženiku prema inicijalnom izračunu preplatio određeni iznos, dok je sa osnove razlike glavnice preplatio ukupan iznos, a koji su utvrđeni nalazom vještaka i tužitelj je sukladno tomu precizirao tužbeni zahtjev.

7. Učinci presude u kolektivnom sporu odnose se na predmetni Ugovor kojega je tužitelj zaključio sa Slavonskom bankom d.d. Naime, tužba u kolektivnom sporu podnesena je 4.4.2012. godine, a sve presude donesene su nakon tog datuma. Uvidom u Sudski registar vidljivo je da je Slavonska banka d.d. brisana kao društvo iz Sudskog registra 22.10.2009. godine, s time da je uvidom u povijesni izvadak iz Sudskog registra vidljivo da je Slavonska banka d.d. pripojena Hypo-Alpe-Adria Bank d.d. i to na temelju Odluke skupštine oba društva kojim je dano i odobrenje na Ugovor o pripajanju od 18.6.2008. godine. Potom je 14.6.2016. godine Hypo-Alpe-Adria Bank d.d. promijenila naziv u Addiko Bank d.d. Sve i da ne postoji direktni učinak presude u kolektivnom sporu na predmetni Ugovor, ugovorne odredbe o valutnoj klauzuli i promjenjivoj kamatnoj stopi su ništetne. Kako je valutna klauzula pravomoćno utvrđena ništetnom presudama Trgovačkog suda RH, a ove su potvrđene presudom Vrhovnog suda RH pod brojem: Rev-2221/18 od 3.9.2019. godine, tuženik je sukladno čl. 323. ZOO-a dužan vratiti sve što je primio na temelju takvih odredbi ugovora, sve to u vezi i sa čl. 1111., 1115. te čl. 1046. ZOO-a.

8. U odgovoru na tužbu tuženik ističe prigovor zastare i osporava sve činjenične navode tužbe i iznesena tumačenja tužitelja. Tuženik ističe i materijalno pravni prigovor zastare. Ističe da se na zahtjev za isplatu temeljem stjecanja bez osnove primjenjuje opći zastarni rok od 5 godina, što znači da je za sva potraživanja s osnova stjecanja bez osnove koja su nastala prije 2.5.2018. godine nastupila zastara potraživanja.

Protivi se tumačenju kako bi pravno shvaćanje Vrhovnog suda RH u predmetu Rev-2245/17-2 od 20.3.2018. godine imalo značaj materijalno pravne norme ili predstavljalo drugi oblik i izvor materijalnog prava temeljem kojega bi sud trebao odlučivati o materijalno pravnom prigovoru zastare. Tuženik nadalje smatra da tužitelj nema pravni interes za donošenje deklaratorne presude o utvrđenju ništetnosti pojedinih ugovornih odredbi iz Ugovora o kreditu zaključenog između stranaka. Tužitelj i tuženik su zaključili Aneks Ugovora kojim su izmijenili odredbe Ugovora o valuti obveze i kamatnim stopama tj. napravili su konverziju kredita. Konverzija, odnosno Aneks Ugovora imao je retroaktivni učinak na način da su sve uplate tužitelja preotvorene u ispunjenju ugovorne obveze sukladno sklopljenom Aneksu. Kako je svrha Aneksa Ugovora bila izjednačiti tužitelja s osobama koje su zaključili ugovore o kreditu s bankama s deviznom klauzulom u EUR-ima, to je navedenim Aneksom ugovoreno da se sve uplate tužitelja od samog početka ne smatraju uplatama po spornim odredbama prvotnog Ugovora o kreditu, već se smatraju uplatama tužitelja kojima je ispunio svoje obveze po Aneksu Ugovora o kreditu. Tuženik ističe da prema Odluci Vrhovnog suda RH broj: Rev-2221/2018-11 od 3.9.2019. godine tužitelj nema pravni interes ako je proveo konverziju. Ova odluka pravda se time što ponuđena konverzija za razliku od toga što je ona bila obveza banke nije bila obveza korisnika kredita u CHF (potrošača), jer su oni mogli prihvatiti tako ponuđenu konverziju ili ju odbiti. Drugim riječima, kako postoji mogućnost da nisu svi ugovori o kreditu u CHF konvertirani u ugovore o kreditu u EUR-ima, zbog čega i dalje ostaje otvoreno pitanje valjanosti odredbi takvih Ugovora o kreditu u CHF. Tuženik predlaže da se tužbeni zahtjev odbije u cijelosti.

9. U daljnjem tijeku postupka tuženik ističe prigovor radi prijeboja svoje tražbine u iznosu od 878,33 eura s osnove negativnih razlika kada je tečaj CHF bio niži u odnosu na početno ugovoreni s pripadajućom kamatom.

10. U dokaznom postupku sud je saslušao tužitelja (list 396-397), svjedokinju Danijelu Maravić (list 395-396) i sudsku vještakinju mr. sc. Sanju Radoš dipl. oec. (list 529-530) te je izvršio uvid u pregled uplata (list 13-17), u otplatni plan (list 18-20), u obavijest o promjeni kamatnih stopa po kreditu (list 21), u otplatni plan (list 22), u obavijest o promjeni kamatnih stopa po kreditu (list 23), u pregled uplata (list 25-28), u izračun konverzije kredita denominiranog u kunama s valutnom klauzulom u švicarskom franku (list 29-33), u Ugovor o kreditu broj: 5140030242-63000113788/2005 sa Sporazumom o osiguranju novčane tražbine zasnivanjem založnog prava na nekretninama (list 34-42), u izvadak iz zemljišne knjige zk. ul. broj: 3694 k.o. Slatina (list 43-44), u izvadak iz zemljišne knjige zk. ul. broj: 6254 k.o. Slatina (list 45-46), u Aneks broj 1 Ugovora o kreditu broj: 5140030242-63000113788/2005 sa Sporazumom o osiguranju novčane tražbine zasnivanjem založnog prava na nekretninama (list 47-63), u obavijest o promjeni kamatne stope (list 64), u obavijest o otplaćenom kreditu (list 66), u prihvaćanje izračuna konverzije (list 67), u izvod iz otvorenih stavki kredita u švicarskom franku na dan 30.9.2015. (list 68), u mišljenje Ručević vještačenja d.o.o. od 13.11.2015. godine (list 240), u članak iz Prava i poreza (list 274-280), u članke iz novina (list 289-297), u metodologiju promjene kamatnih stopa u kreditnom i depozitnom poslovanju s fizički osobama (list 298-313), u članke iz Godišnjaka 21, Aktualnosti hrvatskog zakonodavstva i pravne prakse (list 324-337), u iskaz svjedoka Danijele Maravić (list 395-396), u iskaz tužitelja Dejana Dundovića (list 396-397), u smrtni list (list 419), u nalaz i mišljenje sudskog vještaka mr. sc. Sanje Radoš dipl. oec. od 1.7.2025. godine (list 420-489) i u očitovanje sudskog vještaka mr. sc. Sanje Radoš dipl. oec. od 21.11.2025. (list 520-525).

11. Temeljem uvida u Ugovor o kreditu broj: 5140030242-63000113788/2025 sa Sporazumom o osiguranju novčane tražbine zasnivanjem založnog prava na nekretninama od 15.6.2005. godine (list 34-42), utvrđeno je da je Slavonska banka d.d. Osijek, Podružnica Orahovica, K. Zvonimira 5, s tužiteljem kao korisnikom kredita – založnim dužnikom zaključila Ugovor o kreditu kojim se je banka obvezala korisniku kredita staviti na raspolaganje iznos od 50.000,00 CHF u kunsjoj protuvrijednosti prema srednjem tečaju za devize Slavonske banke d.d. Osijek na dan korištenja kredita. Kredit je odobren kao stambeni kredit za izgradnju kuće i za zatvaranje kredita u Privrednoj banci Zagreb d.d. Zagreb, a rok vraćanja je 20 godina. Na kredit u kunsjoj protuvrijednosti zaračunavaju se kamate od 4,90 % godišnje dekurzivno. Efektivna kamatna stopa EKS je bila 5,11 %. Otplaćuje se u jednakim mjesečnim anuitetima, a podmiruje se u kunsjoj protuvrijednosti prema važećem srednjem tečaju za CHF Slavonske banke d.d. na dan plaćanja. Prva rata dospijeva do 1.8.2005. godine, a dospijeće svakog sljedećeg anuiteta je svakog prvog dana u mjesecu. Kamatna stopa je promjenjiva sukladno Odlukama o kamatnim stopama banke.

12. Nakon podizanja predmetnog kredita pred Trgovačkim sudom u Zagrebu vodio se spor radi zaštite kolektivnih interesa potrošača po tužbi tužitelja Potrošač – Hrvatski savez udruga za zaštitu potrošača, Zagreb, Ljudevita Posavskog 48, protiv tuženika osam banaka, među kojima je 5. tužena bila ovdje pravna prednica tužene Hypo – Alpe – Adria Bank d.d.

13. U tome postupku donesena je presuda broj: 26.P-1401/2012 od 4.7.2013. godine, kojom je pod točkom 5. utvrđeno da je 5. tužena Hypo – Alpe – Adria Bank d.d. u razdoblju od 1.6.2004. godine do 31.12.2008. godine povrijedila kolektivne interese i prava potrošača, korisnika kredita, zaključujući ugovore o kreditima koristeći u istima ništetne i nepoštene ugovorne odredbe u ugovorima o potrošačkom kreditiranju – ugovorima o kreditima, na način da je ugovorena valuta uz koju je vezana glavnica CHF, a da prije zaključenja i u vrijeme zaključenja predmetnih ugovora 5. tužena Hypo – Alpe – Adria Bank d.d. kao trgovac nije potrošače u cijelosti informirala o svim potrebnim parametrima bitnim za donošenje valjane odluke utemeljene na potpunoj obavijesti, te da je u razdoblju od 10.9.2003. godine do 31.12.2008. godine, a koja povreda traje i nadalje, povrijedila kolektivne interese i prava potrošača, korisnika kredita, zaključujući ugovore o kreditima, koristeći u istima, ništetne i nepoštene ugovorne odredbe u ugovorima o potrošačkom kreditiranju – ugovorima o kreditima, na način da je ugovorena redovna kamatna stopa koja je tijekom postojanja obveze u ugovorima o kreditima promjenjiva u skladu s jednostranom odlukom 5. tužene Hypo – Alpe – Adria Bank d.d. i drugim internim aktima banke.

14. Potom je drugostupanjski sud – Visoki trgovački sud Republike Hrvatske povodom žalbi tuženika protiv navedene presude Trgovačkog suda u Zagrebu donio presudu broj: 43 PŽ-7129/13-4 od 13. lipnja 2014. godine, kojom je preinačio između ostalog i presudu u dijelu točke 5. koja se odnosi na 5. tuženu Hypo – Alpe – Adria Bank d.d., na način da je odbijen dio tužbenog zahtjeva za utvrđenje da je 5. tužena Hypo – Alpe – Adria Bank d.d. u razdoblju od 1. lipnja 2004. do 31. prosinca 2008. godine povrijedila kolektivne interese i prava potrošača – korisnika kredita, koristeći u potrošačkim ugovorima o kreditima nepoštenu ugovornu odredbu kojom je ugovorena valuta uz koju je vezana glavnica švicarski franak o kojoj se nije pojedinačno pregovaralo.

15. Nadalje, odbijena je žalba 5. tužene Hypo – Alpe – Adria Bank d.d. kao neosnovana i potvrđena presuda Trgovačkog suda u Zagrebu broj: P-1401/12 od

4.7.2013. godine u dijelu točke 5. izreke kojom se utvrđuje da je 5. tužena Hypo – Alpe – Adria Bank d.d. u razdoblju od 10. rujna 2003. do 31. prosinca 2008. godine, a koje povrede traju i nadalje, povrijedila kolektivne interese i prava potrošača – korisnika kredita, tako što u potrošačkim ugovorima o kreditima koristi nepoštenu ugovornu odredbu kojom je ugovorena redovna kamatna stopa koja je tijekom postojanja ugovorne obveze promjenjiva u skladu s jednostranom odlukom banke, o kojoj se nije pojedinačno pregovaralo i koja je ništetna.

16. Dakle, donošenjem presude Visokog trgovačkog suda Republike Hrvatske broj: 43 PŽ-7129/13-4 od 13. lipnja 2014. godine u kolektivnom sporu pravomoćno je odlučeno da je Hypo – Alpe – Adria Bank d.d. u razdoblju od 10. rujna 2003. godine do 31. prosinca 2008. godine povrijedila kolektivne interese i prava potrošača – korisnika kredita tako što je u potrošačkim ugovorima o kreditima koristila nepoštenu ugovornu odredbu kojom je ugovorena redovna kamatna stopa koja je tijekom postojanja ugovorne obveze promjenjiva u skladu s jednostranom odlukom banke o kojoj se nije pojedinačno pregovaralo i koja je ništetna, dok je pravomoćno utvrđeno da nije ništetna valutna klauzula vezana za CHF.

17. Nakon toga je Visoki trgovački sud RH donio novu presudu broj: PŽ-6632/2017-10 od 14. lipnja 2018. godine kojom je odbio žalbu tuženih banaka te je potvrdio presudu Trgovačkog suda u Zagrebu broj: P-1401/2012 od 4.7.2013. godine u dijelu točke 5. izreke kojom je utvrđeno da 5. tužena Addiko Bank d.d. – ranije Hypo-Alpe-Adria Bank d.d. i Slavenska banka d.d. od 1. lipnja 2004. do 31. prosinca 2008. godine povrijedila kolektivne interese i prava potrošača sklapanjem ugovora o kreditima koristeći u njima ništetne i nepoštene ugovorne odredbe kojima je ugovorena valuta uz koju je vezana glavnica švicarski franak.

18. U daljnjem tijeku postupka Vrhovni sud RH je povodom uložene revizije donio odluku broj: Rev-2221/2018-11 od 3. rujna 2019. godine kojim je potvrđeno da su banke među kojima je i tužena Addiko Bank d.d. u potrošačkim ugovorima koristile tijekom 2004. do 2008. godine nepoštene i ništetne ugovorne odredbe ugovaranjem valute uz koju je vezana glavnica švicarski franak.

19. Predmet ovoga spora je zahtjev za utvrđenje ništetnosti odredbe o valutnoj klauzuli te zahtjev za isplatu s osnova izvršene preplate temeljem ništetnih odredbi ugovora koje se odnose na promjene tečaja CHF po Ugovoru o kreditu broj: 5140030242-63000113788/2005 od 15.6.2005. godine zaključenog između tužitelja i prednika tuženika (list 34-42), zahtjev za isplatu razlike glavnice zbog povećanja tečaja CHF i prijebojni zahtjev tuženika.

20. Kako se tužitelj izričito pozvao na presude radi zaštite kolektivnih interesa potrošača koje se odnose i na ovdje tuženika Addiko Bank d.d., odgovarajućom primjenom odredbe čl. 118. Zakona o zaštiti potrošača (NN 41/2014, 110/2015 i 14/2019 – dalje: ZZP) te čl. 502.c u vezi s čl. 502.a i 502.b Zakona o parničnom postupku (NN 53/91, 91/92, 112/99, 88/01, 117/03, 88/05, 2/07, 84/08, 96/08, 123/08, 57/11, 148/11, 25/13 i 70/19, 80/22, 114/22 i 155/23 – dalje: ZPP) te presude imaju obvezujući učinak na utvrđenje ništetnosti ugovorne odredbe o promjeni kamatnih stopa i o valutnoj klauzuli vezanoj za CHF iz predmetnog ugovora. Radi utvrđenja ništetnosti navedenog ugovora sud je saslušao tužitelja Dejana Dundovića i svjedokijnu Danijelu Maravić (list 395-397), koji su u svojim iskazima potvrdili da je banka imala liniju kredita koja je uključivala tipski standardizirani ugovor na čiji sadržaj korisnici kredita nisu mogli utjecati s iznimkom instrumenata osiguranja. Stranke nisu upozoravane da Hrvatska narodna banka štiti tečaj EUR, ali da ne štiti tečaj CHF.

Strankama nije ukazano na rizike koji nose sklapanje Ugovora s valutnom klauzulom u CHF niti na mogućnost rasta tečaja. Svaka stranka je imala mogućnost uzeti kredit koji je banka nudila uz korekciju instrumenata osiguranja toga kredita ili ostati bez kredita. Krediti su bili tipski u koje su unošeni osobni podaci, visina kredita, rok otplate, početna kamatna stopa i instrumenti osiguranja. U takvim okolnostima, iskaz svjedokinje i tužitelja potvrđuju činjenice da su bila postavljena samo formalna pitanja, da se o valutnoj klauzuli posebno nije razgovaralo, da se radilo o tipskim ugovorima koji se nisu mogli mijenjati, da nije ukazivano na znatno veću mogućnost promjene tečaja CHF u odnosu na EUR, što potvrđuje utvrđenja ništetnosti ugovorne odredbe o valutnoj klauzuli u CHF, a koja je utvrđena u kolektivnom sporu te je sud donio odluku kao pod točkom I. izreke.

21. Stoga je sud sukladno odluci Trgovačkog suda u Zagrebu broj: 26 P-1401/2012 od 4.7.2013. godine, odluci Visokog trgovačkog suda Republike Hrvatske broj: 43.PŽ-7129/13-4 od 13.6.2014. godine, odluci Vrhovnog suda Republike Hrvatske broj: Revt-249/14-2 od 4.7.2013. godine, odluci Visokog trgovačkog suda RH broj: PŽ-6632/2018-10 od 14. lipnja 2018. godine i odluci Vrhovnog suda Republike Hrvatske broj: Revt-2221/2018-11 od 3. rujna 2019. godine, utvrdio da su ništetne odredbe o valutnoj klauzuli vezanoj za CHF o kojima se nije pregovaralo.

22. Kako je odlukom Trgovačkog suda u Zagrebu broj: 26 P-1401/2012 od 4.7.2013. godine koja je potvrđena odlukom Visokog trgovačkog suda Republike Hrvatske broj: 43.PŽ-7129/13-4 od 13.6.2014. godine utvrđena ništetnost odredbe ugovora u dijelu koji se odnosi na promjenjivu stopu redovne kamate, te koja je potvrđena odlukom Visokog trgovačkog suda Republike Hrvatske broj: PŽ-6632/2017-10 od 14. lipnja 2018. godine u dijelu gdje je utvrđena ništetnost ugovorene valute uz koju je vezana glavnica za švicarski franak, a tužitelj je tuženiku temeljem ništetne odredbe o valuti vezanoj za švicarski franak otplaćivao kredit, temeljem čl. 323. st. 1. u svezi s čl. 324. Zakona o obveznim odnosima (NN 35/05, 41/08, 125/11, 78/15, 29/18 – dalje: ZOO) u slučaju djelomične ništetnosti ugovora svaka ugovorna strana dužna je vratiti drugoj sve što je primila temeljem ništetne odredbe. Obveza vraćanja imovine vrši se po odredbama o stjecanju bez osnove i nastaje kada se nešto primi s obzirom na osnovu koja se nije ostvarila ili koja je kasnije otpala.

23. U ovome slučaju osnova plaćanja temeljem valute vezane za CHF temeljena na Ugovoru o kreditu je otpala utvrđenjem ništetnim tih odredbi ugovora, te je tuženik temeljem čl. 1111. ZOO-a obavezan izvršiti povrat primljenih novčanih sredstava, sukladno čl. 1115. ZOO-a kao nepošten stjecatelj s zakonskim zateznim kamatama sukladno čl. 29. st. 1. i 2. ZOO-a od dana stjecanja do isplate.

24. Prema nalazu i mišljenju sudske vještakinje mr. sc. Sanje Radoš dipl. oec. od 1.7.2025. godine (list 420-452), očitovanju vještakinje od 21.11.2025. godine (list 520-525) i prema njenom iskazu danom na glavnoj raspravi (list 529-530) tužitelj je tuženiku temeljem promjene tečaja vezanog za CHF koji je bio iznad početnog tečaja od 4,745393 kn za 1 CHF tijekom otplate kredita koji se je otplaćivao u razdoblju od 5.9.2005. do 16.9.2015. godine, uplatio više, tj. preplatio ukupan iznos od 3.803,48 eur u mjesečnim iznosima kako je navedeno u izreci. Tijekom otplate kredita iz toga razdoblja negativna razlika anuiteta, kada je tečaj bio niži od početnog tečaja iznosila je 301,75 eur. Nadalje, razlika između glavnice utvrđene konverzijom i inicijalnog otplatnog plana na dan 30.9.2015. godine iznosila je 2.031,65 eur. Kako je navedeni nalaz sačinjen od stručne osobe i jasno prikazan, sud ga je prihvatio u cijelosti.

25. Sud je stoga prihvatio tužbeni zahtjev za isplatom preplaćenih iznosa temeljem nišetne odredbe o valutnoj klauzuli u CHF do konverzije i temeljem nišetne odredbe o valutnoj klauzuli koja je posljedica razlike u glavnici te je donio odluku kao pod točkama II. i III. izreke.

26. Nalazom vještaka utvrđeno je da je tijekom otplate kredita tužitelj platio manji iznos od 301,75 eur, a koji je nastao zbog tečaja koji je bio ispod početnog tečaja. Kako plaćanjem toga iznosa tuženik nije pretrpio štetu, sud je odbio prijeborni zahtjev u iznosu od 878,33 eur i odlučio kao pod točkom IV. Izreke.

27. Podnošenjem kolektivne tužbe u predmetu Trgovačkog suda u Zagrebu broj: 26.P-1401/2012 dana 4.4.2012. godine temeljem čl. 241. ZOO-a prekinuta je zastara predmetne tražbine i rokovi zastare ponovno počinju teći od trenutka pravomoćnosti sudske odluke u tome predmetu, danom donošenja odluke Visokog trgovačkog suda Republike Hrvatske broj: 43 PŽ-7129/13-4 od 13.6.2014. godine u odnosu na promjenjivu kamatu koja je utvrđena nišetnom, te danom donošenja odluke Visokog trgovačkog suda RH broj: PŽ-6632/2017-10 od 14. lipnja 2018. godine u odnosu na valutnu klauzulu vezanu za CHF koja je predmet ovoga postupka.

28. Od 14. lipnja 2018. godine do dana podnošenja tužbe u ovome predmetu 19.5.2023. godine u odnosu na valutnu klauzulu vezanu za CHF nije protekao opći zastarni rok od 5 godina iz čl. 225. ZOO-a u kojem zastarijevaju tražbine restitucijskog zahtjeva temeljene na odredbama stjecaja bez osnove. Stoga prigovor zastare nije osnovan i sud je usvojio tužbene zahtjeve koji su precizirani sukladno nalazu i mišljenju vještaka.

29. Pri donošenju navedene odluke sud je imao u vidu stav Vrhovnog suda Republike Hrvatske u odluci broj: Rev-2245/2017-2 od 20.3.2018. godine i stav navedenog suda utvrđen u zapisniku sa sjednice građanskog odjela broj: Su-IV-33/2022-2 od 31.1.2022. godine.

30. Uvidom u izvadak iz sudskog registra utvrđeno je da je tuženiku Addiko Bank d.d. pripojeno dioničko društvo Slavonska banka d.d. Osijek s sjedištem u Osijeku, Kapucinska 29, na temelju Odluke glavne skupštine Slavonske banke d.d. Osijek od 19.6.2008. godine te Odluke glavne skupštine društvo Hypo-Alpe-Adria-Bank d.d. iz Zagreba od 19.6.2008. godine kojim se daje odobrenje na Ugovor o pripajanju, a nakon upisa povećanja temeljnog kapitala radi provedbe pripajanja, na temelju Odluke izvanredne glavne skupštine društvo Hypo-Alpe-Adria-Bank d.d. od 29.1.2009. godine.

Nadalje, uvidom u izreku presude radi zaštite kolektivnih interesa potrošača Trgovačkog suda u Zagrebu broj: 26.P-1401/2012 od 4.7.2013. godine utvrđeno je da je 5. tužena Hypo-Alpe-Adria-Bank d.d. u razdoblju od 1.6.2004. godine do 31.12.2008. godine povrijedila kolektivne interese i prava potrošača. Navedeno razdoblje povrede prava potrošača obuhvaćeno je i u presudi Visokog trgovačkog suda Republike Hrvatske broj: PŽ-7129/13-4 od 13. lipnja 2014. godine, kao i u presudi Vrhovnog suda Republike Hrvatske broj: Revt-249/14-2 od 9.4.2015. godine u kojoj se odlučivalo o reviziji stranaka.

31. Kako je predmetni Ugovor o kreditu broj: 5140030242-63000113788/2005 od 15.6.2005. godine (list 34-42) odobren na rok vraćanja od 20 godina i očit se je trebao vraćati do 2025. godine, ocjena je ovoga suda da su u kolektivnim sporovima navedenim u ovom postupku razmatrane činjenične okolnosti uz koje je Slavonska banka d.d. Osijek kao pravni prednik Hypo-Alpe-Adria-Bank d.d. i potom Addiko Bank d.d. sklapala ugovore o kreditu u razdoblju od 1.6.2004. do 31.12.2008. godine u okviru

kojega je i sklopljen predmetni Ugovor, te je sud vezan presudama iz navedenih kolektivnih sporova.

32. Tijekom postupka tuženik je tužitelju osporio potrošačko svojstvo Ugovora o kreditu navodeći da predmetni Ugovor o kreditu nije sklopljen u privatne svrhe, već u poslovne svrhe. Prema čl. 3. Zakona o zaštiti potrošača (NN 96/2003 - dalje: ZOZP) potrošač je fizička osoba koja sklapa pravni posao na tržištu u svrhe koje nisu namijenjene njegovom zanimanju niti njegovoj poslovnoj aktivnosti ili poduzetničkoj djelatnosti. Prema predmetnom Ugovoru o kreditu tužitelj je ugovor sklopio kao fizička osoba za izgradnju kuće i za zatvaranje kredita u Privrednoj banci Zagreb d.d., pa navedena svrha po ocjeni suda nije bila namijenjena njegovom zanimanju, poslovnoj aktivnosti ili poduzetničkoj djelatnosti, te je tužitelj u smislu čl. 3. ZOZP u trenutku podizanja kredita imao status potrošača.

33. Tijekom postupka je utvrđeno da su tužitelj i tuženik dana 2.2.2016. godine zaključili Aneks uz Ugovor o kreditu broj: 5140030242-63000113788/2005 sa Sporazumom o osiguranju novčane tražbine (list 56-59). Nakon zaključenja predmetnog Aneksa Ugovora tužitelj je obvezan nastaviti otplatu kredita sve do 1.7.2025. godine. Navedenim Aneksom je regulirana konverzija kredita denominiranog u kunama s valutnom klauzulom u CHF u kredit denominiran u kunama s valutnom klauzulom u EUR na dan 30.9.2015. godine. U trenutku konverzije 30.9.2015. godine u kolektivnom sporu još nije pravomoćno utvrđena ništetnost valutne klauzule CHF te stoga preplata nastala po toj osnovi po ocjeni ovoga suda nikako nije mogla ući u konverziju. Stoga je tuženik dužan svakako izvršiti povrat preplaćenih iznosa.

34. Parnični troškovi tužitelja u ovome postupku iznosili su 3.105,84 eur, a sastojali su se od troškova sastava tužbe u iznosu od 200,00 eur, od troškova sastava tri potrebna podneska od 15.9.2023., 22.1.2024. i 1.9.2025. godine u iznosu od 600,00 eur, od troškova zastupanja na pet rasprava održanih 4.10.2024., 9.1.2025., 12.11.2025., 2.3.2026. i 13.4.2026. godine u iznosu od 1.000,00 eur, od troškova vještačenja u iznosu od 555,84 eur, od sudske pristojbe na tužbu i presudu u iznosu od 300,00 eur te od PDV-a u iznosu od 450,00 eur. Kako je tužitelj u cijelosti uspio u sporu, tuženik mu je temeljem čl. 154. st. 1. ZPP-a dužan platiti navedene troškove u roku od 15 dana, zajedno sa zakonskom zateznom kamatom počevši od dana donošenja presude pa do isplate.

35. Stoga je odlučeno kao u izreci.

U Slatini 29. svibnja 2026.

Sudac:

Zoran Šljivac

Pouka o pravnom lijeku:

Protiv ove presude dopuštena je žalba županijskom sudu u roku od 15 dana od dana primitka iste. Žalba se podnosi putem ovog suda u tri istovjetna primjerka.

Dostaviti:

1. Tužitelj po punomoćnicima odvjetnicima iz Odvjetničkog društva Volić & Ružička & Cabadaj Cafuta d.o.o., V. Nazora 15a, Garešnica,
2. Tuženik po punomoćnicima odvjetnicima iz Odvjetničkog društva Ćurković i Šanjug d.o.o., Maksimirska 25, Zagreb.

Broj zapisa: **9-30888-c1df0**

Kontrolni broj: **01232-5c963-68ba1**

Ovaj dokument je u digitalnom obliku elektronički potpisan.

Vjerodostojnost dokumenta možete provjeriti na sljedećoj web adresi:

<https://e-komunikacija.pravosudje.hr/provjera-vjerodostojnosti>

unosom gore navedenog broja zapisa i kontrolnog broja dokumenta.

Provjeru možete napraviti i skeniranjem QR koda. Sustav će u oba slučaja prikazati izvornik ovog dokumenta.

Ukoliko je ovaj dokument identičan prikazanom izvorniku u digitalnom obliku, **Općinski sud u Virovitici** potvrđuje vjerodostojnost dokumenta.